

Kr., er det nu umuligt, at dette kan blive en Besparelse, idet den højtærede Forsvarsminister allerede har bestilt Fæstningskanoner med Ammunition for 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Da han overfor Finansudvalget i sit Ændringsforslag af 1. December foreslog, at 900,000 Kr. til dette Skyts skulde udgaa, havde han samtidig eller allerede forud gjort Bestillinger paa 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Kanoner og Ammunition til Søbefæstningen. Saa naar der bliver Tale om, hvad der er Udsættelse, og hvad der er Besparelse, ville de 2 Mill. Kr. til Søbefæstningen absolut ikke kunne blive Besparelse, idet den højtærede Forsvarsminister forud har baandlagt dette Beløb ved at bestille 12 store Kanoner med tilhørende Ammunition i Udlandet, og det er aabenbart, at naar de Regninger komme, skulle de betales.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): Ærede Medlemmer fra Hinnerupegnen kunne ikke bebrejde mig Mangel paa Hensyntagen til lokale Interesser. Jeg har erklæret mig villig til at tage denne mange Gange frem- og tilbage-skubbede Sag op til fornyet Overvejelse, og det til Trods for, at vi have eksproprieret derovre i December forrige Aar. Det synes jeg ikke, tyder paa Mangel paa Imødekommen.

Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt jeg kan acceptere Forslaget, skal jeg sige: Ja, naturligvis kan jeg acceptere det, men jeg kan ikke bygge Banegaarden for det deri opførte Beløb.

Anders Nielsen: Jeg ønsker at sige et Par Ord om Afstemningen over Forslaget vedrørende Hinnerup Station, hvis de Herrer ikke tage deres Ændringsforslag tilbage, hvad jeg haaber, de gøre for den Sags Skyld, de ere saa ivrige for. Finansudvalget har gentagne Gange taget den Stilling, som den ærede Ordfører har nævnt, og det gælder os alle paa det ærede Medlem fra Sønderving (Rasmus Hansen) nær, som har gjort sig skyldig i den noget mærkværdige Taktik at forlade Finansudvalget og samle 14 Herrer her i Salen om sig og slaa et Slag mod Ministeriet og Finansudvalget her i Salen. Det skal jeg ikke komme ind paa. Vil det ærede Medlem have denne Sag ødelagt her i denne sene Nattetime ved en tilfældig Afstemning, bliver det hans Sag.

Jeg vil sige til det ærede Medlem og hans Venner — ja, det er jo et broget

Selskab, saa det er maaske endda ikke saalige Venner —, at naar de følge den Opfordring, jeg nu retter til dem om at tage Ændringsforslaget tilbage, handle de i Overensstemmelse med, hvad der passerede ved en Aftale mellem Repræsentanter derovre fra Hinnerupegnen og mig for nogen Tid siden, idet de henvendte sig til mig for at paakalde min Opmærksomhed for denne Sag. Jeg sagde: Som Forholdene nu ligge, som Sagen nu er stillet, er det eneste, der kan opnaas og bør tilstræbes for ikke at forkludre og ødelægge Sagen, det, at vi faa et Løfte af Ministeren om, at han i Løbet af Sommeren overvejer Stillingen, saa at til Efteraaret den Regering og Rigsdag, der da er, kunne tage Spørgsmaalet op til fri Overvejelse. Dermed vare de Mænd, som henvendte sig til mig, tilfredse. Jeg beder Repræsentanterne for Hinnerupegnen handle i Overensstemmelse med det, som de vare tilfredse med, og som er det bedste for Sagen. Hvis de ikke ville det, anbefaler jeg at stemme imod. Det er ganske urimeligt her ved Tillægsbevillingslovforslagets tredie Behandling paa et rent formelt Forslag at kuldkaste en 2 Aar gammel Rigsdagsbeslutning.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) sagde, at jeg havde gjort mig skyldig i en ret mærkelig Taktik, idet jeg var gaaet udenfor Finansudvalget og havde samlet 15 Medlemmer til at stille dette Ændringsforslag. Det forekommer mig at være en ret ejendommelig Udtalelse, for naar Forholdet var det, at jeg ikke kunde faa Finansudvalget med mig — jeg vilde selvfølgelig langt hellere, at Forslaget var blevet stillet fra Finansudvalget —, havde jeg ingen anden Vej at gaa end netop at samle 15 Medlemmer til at stille Forslag.

Jeg har ikke bebrejdet den højtærede Trafikminister hans Stilling til dette Ændringsforslag. Jeg har tværtimod været glad ved, at han har lovet, at han vilde være med til at overveje Sagen i Løbet af Sommeren og saa maaske fremkomme med Forslag i næste Samling. Og da den ærede Ordfører har udtalt sig i samme Retning, har jeg ogsaa grundet Haab om, at Sagen kommer ind i det rette Spor til næste Aar, saa at vi kunne faa den ordnet paa den rigtige Maade, netop paa den Maade, vi ønske, saa at Befolkningen derovre faar sin Ret. Under den Forudsætning og i Henhold til de Løfter, der ere